

einstökum mönnum⁽¹⁾ efter Udtryffet „laga-frumvarp⁽²⁾“ Ogsaa fandt man „til fullna-
aðar⁽³⁾“ bedre passende end „til fullnustu⁽⁴⁾“ Forsamlingens Fleertal var enigt i, at der ifølge det midterste Nummer blev lagt et Baand paa Thingets frie Stemme, som var utaaaleligt, idet Regeringen er betinget den Ret at redigere Udkastene til tredie Behandling efter Forgodtbeftindende, saaledes at Thinget ikke havde noget andet Valg, end enten direkte og ubetinget at gaae ind paa Regeringens Forslag, dersom det vilde have Sagen fremmet, eller forkaste den; derfor blev dette Membrum udeladt med 16 Stemmer mod 7, men det første og det sidste vedtoges med 23 Stemmer.

Da Thinget kom til det Resultat at dele Althinget i to Afdelinger, saa fulgte naturligtvis deraf, at man maatte indflyde en Bestemmelse om, hvorledes der var at forholde sig, naar Thingets to Afdelinger disjunterede. Denne Disjents kunde tænkes jævnet paa to Maader, enten saaledes, at der udnævntes Boldgiftsmænd (gjördarmenn) af begge Afdelinger, et lige Antal af hver, for at bringe en Overenskomst tilveie i den paagældende Sag og derpaa lade Thingets Afdelinger give deres Sanitykke dertil i Overensstemmelse med, hvad der i saa Henseende er bestemt i den danske Grundlovs § 53, naar Landsthinget og Folkethinget ikke blive enige, eller at begge Afdelinger traadte sammen i een Forsamling og afgjorde Sagen ved Stemmeslæb, ligesom det er Tilfældet i den norske Grundlov, hvilken sidste Fremgangsmaade man fandt mere hensigtsmæssig og lovende et bedre Udfald overhovedet; men for at der skulde have Sikkerhed for, at den nedre Afdeling ikke skulde overfløede den øvre, troedes det ret at fastsætte to Trediedele Stemmer, dersom Sagen skulde nyde Fremme. Denne Overvægt af Stemmer blev vedtaget med 16 Stemmer mod 4 og hele Paragrafen med 18 Stemmer mod 2.

§§ 34—39

bleve alle vedtagne uden Ændringer med 25 Stemmer.

§ 40.

Af Bestemmelserne om Thingets Deling fulgte, at „alþingi“ maatte forandres til „hvor þingdeildin fyrir sig⁽¹⁾“ og saaledes vedtoges Paragrafen med 17 Stemmer.

§ 41.

Her maatte naturligtvis „þingið“ i Paragrafens Begyndelse forandres til „Hvor þingdeildin fyrir sig⁽¹⁾“. Desuden synes det meget betænkeligt at give Althinget eller hvilken som helst Afdeling af samme Lov til at afgjøre en Sag, naar kun Halvdelen af Medlemmerne var tilstede, thi derved vilde det blive muligt, at nogle faa Medlemmer kunde gjøre Udslaget, og derfor vilde Thinget have fastsat, at to Trediedele af Medlemmernes Antal maatte være tilstede, naar der skulde træffes Afgjørelse med Hensyn til en Sag, hvilket ogsaa bedre stemmer overeens med den i Althingsforordningen fastsatte Regel end den, som staaer i Regeringens Udkast; denne Bestemmelse blev vedtaget med 14 Stemmer og Paragrafen med de vedtagne Ændringer med 17 Stemmer.

§ 42.

Foruden den Ændring, som Thingets to Afdelinger medførte, fandt man det rettere udtrykt „hvert opinbert málefni sem er⁽²⁾“ og at sætte „landsstjórnarinnar⁽³⁾“ for „stjórnarinnar⁽⁴⁾“ i Slutningen af Paragrafen, der saaledes vedtoges med 17 Stemmer.

§ 43.

Stedetfor „þingið“ i Paragrafens Begyndelse maatte man her sætte „hvoru þingdeildin⁽⁵⁾“ men saa maatte man ogsaa

1) „ei heller private Lovforslag“.

2) „Lovforslag“.

3) Sproglige Forandringer“.

1) „hver af Thingets Afdelinger for sig“.

2) Sproglige Forandringer.

3) „Lokalregeringen“.

4) „Regeringen“.

5) „ingen af Thingets Afdelinger“.